

We kijken vandaag meer dan 40 jaar terug. We zetten ook hier in cursief na elk item de resultaten van de toenmalige tussenkomst van GOKLO (voorloper LHG) met een bondige commentaar over de stand van zaken.

II, 1962, nr.1

Leuven, *Sint-Pieterskerk* (Grote Markt).

De herstellings- en restauratiewerken hebben onlangs een nieuwe start beleefd. De Leuvense Sint-Pieterskerk is wellicht het enige grote monument dat sinds de oorlog nog steeds niet opnieuw geheel toegankelijk is voor het publiek. De ronde crypte, welke in het koor werd blootgelegd, zal ingericht worden als devotiekapel. Een trap in de kooromgang zal daartoe toegang verlenen. Bovenop de zuilen van de crypte werd een betonnen plaat gelegd. In de loop van de winter zal de kerk helemaal toegankelijk zijn voor de bezoekers (sic).

Het trapje dat toegang verleent tot de crypte is niet van die aard om (bejaarde) gelovigen uit te nodigen de ruimte als devotiekapel te gebruiken. De kerkraad heeft een betere locatie voor dit doel gevonden in de ter Rivierenkapel in de noordelijke dwarsbeuk. De crypte kan wel bezocht worden onder leiding van een bewame gids.

Patriciërshuis Patria (Tiensestraat). Deze 17de eeuwse woning vertoont een interessante voorgevel welke met twee verschillende frontons wordt bekroond. Daar deze gevel bovendien in goede staat verkeert, ware het behoud van dit belangrijk geheel hoogst wenselijk (Straten en huizen, §.1117, De Velt Duijve) (sic)..

De beide gevels vonden hun eeuwige rust in het Provinciaal domein van Bokrijk, waar ze deel uitmaken van een heropgebouwd stadskwartier

II, 1962, 3.

Leuven, *Stadhuis* (Grote Markt)

De zware oorlogsschade werd tot hertoe slechts gedeeltelijk hersteld. Wij kunnen het slechts betreuren dat achttien jaar nadien, dit monumentaal gebouw van eerste rang, dat gestadig toeristen aantrekt, nog met ernstig verminkte beelden moet prijken. Ook het moderne matte vensterglas van groot formaat blijft een schreeuwende wonde. Het gelijkvloers van de **Dekenij**, het aanpalend barokgebouw, met voorgevel in de Naamsestraat, is voorlopig nog met bitumekarton bedekt. Wat de verlichting betreft, valt bovendien nog te betreuren dat sterke schijnwerpers op het dak van het stadhuis geplaatst werden. Zij breken onvermijdelijk de slanke lijnen en kunnen niet anders dan de aandacht afleiden. Zou deze verlichting niet verbeterd kunnen worden? (sic);

Twee restauratiecampagnes en een grondige aanpassing van het plein met een goedbestudeerde verlichting helpen de site aan een geveid uiterlijk (lees o.m.: Véronique VANDEKERCHOVE, Het stenen boek van het Leuven Stadhuis, een verhaal zonder einde, in 'Een Leuvense Bijbel in steen', Jaarboek van de GOKLO, XXXVII, 1997, 11-27).

Leuven - *Sint-Pietershospitaal* (Brusselsestraat).

De ruim één eeuw geleden opgetrokken hoofdbouw van dit hospitaal in de stijl *Louis-Philippe* wordt thans volledig gesloopt. Hierdoor verliest de stad een groot, indrukwekkend monumentaal gebouw dat tot voor de verwezenlijking van het plaatsvervangend torengedebouw heel wat beter dan dit laatste met de oude gedeelten van het eerbiedwaardig sticht aansloot. Nu de kapel en de aanpalende gebouwen uit de 16de, 17de en 18de eeuw daterend, tijdelijk meer zichtbaar zijn vanaf de Brusselsestraat, wensen wij vurig dat dit oudste gedeelte weldra in volle waarde zou worden hersteld.

Dat de leuze Excelsior niet steeds de gepaste weerklink vindt, heeft men hier moeten ondervinden tot schade, vooral ten schande. De witte olifant is tot de dood veroordeeld en toch blijven sommige planners pal in het stadscentrum het te willen vinden in hogere babelse, zwaarbelastende, verpletterende en ruimtevervuilende elementen. Het kloostercomplex werd grondig gerestaureerd en omgewerkt tot een volwaardig cultureel centrum. Er worden ook nog goede beslissingen genomen tot bescherming en revalidatie van het erfgoed.